

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 4 decembrie 2004, ora 19³⁰

Ewald Frank

Și eu aș vrea să vă spun un bun venit tuturor în Numele scump al Domnului. Doresc din toată inima ca Dumnezeu să ne binecuvânteze. Nădăjduiesc că noi am adus deja prin credință acest sfârșit de săptămână înaintea Domnului, și credem că El ne va binecuvânta într-un mod deosebit. Este ultimul sfârșit de săptămână din anul acesta. Timpul vine și trece. Fiecare zi, fiecare săptămână, fiecare lună trece foarte repede. Timpul harului, de asemenea, se apropie de sfârșit. Noi vedem acest lucru din ceea ce se întâmplă în jurul nostru. Suntem recunoscători că putem să acceptăm și să avem Cuvântul lui Dumnezeu ca o candelă pentru picioarele noastre.

Dacă ne uităm la ce se petrece în lume, ne-ar putea apuca frica: totul se apropie de sfârșit. Nu mai este nici o speranță, decât în Dumnezeu.

Sunt câteva anunțuri de făcut. Mai întâi aș vrea să vă transmit salaturile din întreaga Africă și din Europa, de la frați din Finlanda, Danemarca... Fratele Valstrem vă salută de fiecare dată. Fratele Graaf vă salută... Frați din Nairobi, Johannesburg, din Cape Town – ei toți vă salută. Din Liberville, din Kinshasa – frații de pretutindeni trimit salutări. Ei sunt uniți cu noi în Domnul. Suntem bucuroși pentru posibilitățile pe care le avem, de a vesti Cuvântul în lumea întreagă, de a fi în legătură. Chiar și în seara aceasta îi salutăm pe toți de pretutindeni, prin intermediul Internetului – mai ales pe prietenii mei din Chile. Ați auzit cu toții despre cum a binecuvântat și cum a ajutat Dumnezeu acolo. Pentru timpul în care trăim noi, aceasta este o minune: după două adunări, 125 de persoane sunt botezate biblic. Numai Dumnezeu poate să lucreze astfel, prin harul Său. Și dacă va

vrea Domnul, joia viitoare mă voi întoarce în Chile, apoi în Peru, pentru a vesti acolo Cuvântul Domnului, pentru a răspunde la întrebări, pentru a ajuta. Noi suntem aici ca să slujim. Și suntem recunoscători că avem posibilitatea să purtăm Cuvântul Domnului.

Vreau să spun sincer că suntem bucuroși că sunt aici prietenii noștri din Republica Cehă, din Polonia, din Italia, Austria, Elveția, Franța, Olanda, Belgia. Ei sunt aici de pretutindeni, ca să aibă părtășie cu noi și să asculte Cuvântul împreună cu noi; poate de asemenea pentru a arăta întregii lumi că încă mai sunt oameni care sunt înfometați. Și se împlinește Cuvântul lui Dumnezeu care spune că El însuși va trimite o foamete – nu o foamete după pâinea firească – ci după auzirea cuvintelor lui Dumnezeu. Și în acest loc dorința noastră nu este alta decât aceea de a-L lăsa pe Dumnezeu să vorbească, și de a crede cu adevărat după cum spune Scriptura.

Cum deja am amintit, acesta este ultimul sfârșit de săptămână de anul acesta, și cu voia lui Dumnezeu ne vom întâlni sin nou aici la primul sfârșit de săptămână în anul ce vine, sâmbătă, 1 ianuarie și duminică, 2 ianuarie – dacă Domnul ne va mai dărui harul Său.

Apoi trebuie să vă transmitem salutări de la frații din fosta Iugoslavie, și din România. În Iugoslavia n-au fost adunări chiar așa de mari – au fost uneori 40-50-60-70 de persoane. Dar noi suntem recunoscători pentru fiecare suflet, pentru toți frații și pentru toate surorile din toate țările. În România lucrurile au stat altfel. Au fost 1500-1600 de oameni în fiecare adunare. Ei au venit cu autobuzele din 12 orașe, ca să asculte Cuvântul Domnului. Este atât de frumos că și în țările sărace frații noștri s-au folosit de ocazie și au venit. A fost frumos. Pentru aceasta îi suntem foarte recunoscători lui Dumnezeu.

Apoi aş vrea să anunț – și fac lucrul acesta din toată inima mea – că dacă Domnul întârzie, vom planifica din nou o călătorie în Israel, de luni, 2 mai, până vineri, 13 mai 2005. Și am fi bucuroși dacă ar fi un număr mare de frați și surori care să vină cu noi. Numai cu aceasta putem contribui pentru țara lui Israel – făcând o vizită și lăsând acolo din banii noștri. Mulți turiști nu mai doresc să meargă acolo. Dar noi

nu suntem turiști – noi mergem în țara Bibliei. Și până acum au fost binecuvântați toți cei care au mers cu noi în Israel, fără excepție.

Apoi sunt aici dorințe pentru rugăciune: de la o doamnă Wirtz care dorește să ne rugăm pentru fiul ei care urmează să fie judecat. Ne vom ruga ca Dumnezeu să dea har și judecătorul să nu fie prea aspru cu el. Fiul ei a făcut și el o greșală.

Sunt și alte cereri de rugăciune. Frați și surori, haideți să fim sinceri. Noi simțim durerea numai dacă suntem afectați noi înșine. Dar în Trupul Domnului trebuie să se ajungă ca noi să simțim cu fiecare, ca necazul altora să devină necazul nostru, și să avem pe inimă ceea ce se întâmplă altora.

Încă o întrebare: cine este azi pentru prima dată? Pot să vă rog să vă ridicați mâinile? Avem pe cineva care azi este aici pentru prima dată? Eu nu văd pe nimeni. O să-mi pun ochelarii. Bine ați venit.

Ultimul anunț: avem aici o scrisoare circulară cu titlul: „Ediție specială – decisivă.” O ediție care să determine pe fiecare să se decidă corect pentru Dumnezeu, și anume ca noi să ne ocupăm poziția în fața lui Dumnezeu, și cu adevărat să stăm de partea lui Dumnezeu. Și așa cum am auzit deja în Cuvântul de introducere, noi să credem așa cum a crezut Avraam, și să ținem pasul cu interiorul nostru cu lucrarea lui Dumnezeu în prezent. Ca s-o spunem sincer, cu toții am putea să privim în urmă și să vorbim despre ceea ce făcut Dumnezeu. Dar dacă ceea ce făcut Dumnezeu nu ne poate conduce în ceea ce face El în prezent, atunci noi nu am înțeles lucrările lui Dumnezeu. În zilele lui Moise puteai să te tot uiți înapoi, însă venise un timp nou, se îplineau făgăduințe iar Domnul își ducea poporul mai departe. Iar acum de asemenea noi trebuie să ținem pasul, și să știm că Dumnezeu își ia slujitorii, prorocii, dar El rămâne cu poporul Său, până când noi ajungem de la credință la vedere.

Referitor la lucrurile pământești, la lucrurile politice, cu toții am auzit despre acestea, despre unirea religiilor, unirea la cel mai înalt nivel. Și deja Vaticanul a proclamat acest lucru în toată lumea cu aproape un an în urmă, și anume că a sosit momentul ca guvernul mondial și comunitatea mondială să fie sub un singur acoperiș. Și vor

fi sub un singur acoperiș. Azi nu vom intra în detalii. Dar noi simțim, noi vedem cum biserica Dumnezeului Celui viu ajunge din ce în ce mai mult sub presiune. Cu adevărat, noi nu ne potrivim nicăieri, în nici un cult, în nici o religie – nicăieri; doar în Împărăția lui Dumnezeu.

Și așa cum deja am auzit în Cuvântul de introducere, în Apoc. 14 avem trei mesaje: primul de la v. 6, apoi mai departe s-a anunțat, și nu doar că s-a anunțat ci a fost vestit din cer... Acest lucru este de asemenea foarte important: să fim atenți la punctele amintite acolo, și să înțelegem toate lucrurile prin Duhul. Vestirea evangheliei veșnice este în directă legătură cu Apoc. 14:7: „El zicea cu glas tare: Temeți-vă de Dumnezeu, și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui.” Apoi urmează v. 8: „Apoi a urmat un alt înger, al doilea, și a zis: A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei!” Urmează apoi al treilea mesaj: „Apoi a urmat un alt înger, al treilea, și a zis cu glas tare: Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei, și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui.” Nu vom intra în amănunte, însă noi vedem ce a adus Dumnezeu în legătură cu vestirea evangheliei veșnice. Și în această legătură noi recunoaștem cât a fost de importantă slujba profetică, ca să înțelegem toate simbolurile din Apocalipsa. Am citit aici despre semn, avem aici toate simbolurile despre fiară, despre chipul fiarei... Și eu vă spun că nici un om, nici un predicator, nici un evanghelist nu ne-ar fi putut spune ce înseamnă toate aceste descrieri și simboluri. A fost nevoie de un proroc și de o slujbă profetică, care să ne arate în această epocă profetică toate lucrurile importante pentru timpul nostru. Căci toată lumea zace în răutate. Și ne-au fost descoperite toate lucrurile care sunt atât de importante acum, pentru ca noi să ne putem decide înainte ca ușa să se închidă, și prin har să ne punem de partea lui Dumnezeu. Așa a vrut-o Dumnezeu prin hotărârea Lui, ca să nu-și prezinte oamenii părerile lor; ei au făcut destul timp lucrul acesta. A sosit clipa când pentru noi nu mai contează deloc părerile oamenilor. Nouă nu ne mai vorbește decât Cuvântul sfânt și descoperit al lui Dumnezeu.

Noi prin har am recunoscut mesajul, și știm că lucrurile care sunt scrise în Scriptură se împlinesc în timpul nostru. Au trecut două mii de ani, și noi avem privilegiul să trăim acum, și să primim descoperirea lucrurilor care au fost ascunse de-a lungul timpului, și să putem baza pe un fundament biblic aceste lucruri care se întâmplă acum. Știți cu toții că eu am scris cartea „Apocalipsa – o carte cu șapte peceti”. Nu-i necesar să intrăm acum mai adânc aici. Am vrut numai să mai subliniez odată: dacă Dumnezeu a făgăduit o slujbă profetică, atunci aceasta a fost necesară. De ce? Pentru că la proroc vine Cuvântul; și Cuvântul a venit la proroc. Și eu am spus-o de multe ori în acest loc: noi, și eu de asemenea, nu am fi știut aceste lucruri, dar Dumnezeu și-a cercetat poporul, și cu adevărat ne-a dus în locul preasfânt. De multe ori s-a coborât Stâlpul de Foc și de Nor, și Domnul a vorbit, ca în zilele lui Moise... și ne-a dat învățături prin harul Său. Frați și surori, pentru noi aceasta ar trebui să fie dovada că noi n-am fost doar chemați, ci am fost aleși. Căci aici este cheia: toți vor cădea în rătăcire – toți – mai puțin cei ale căror nume au fost scrise în cartea Mielului junghiat înaintea întemeierii lumii. Aceasta este marea deosebire: noi suntem predestinați să fim fii și fiice ale lui Dumnezeu, care să fie cu Dumnezeu în veșnicie. Și noi vedem marea deosebire dintre bisericile acestei lumi și biserica lui Isus Hristos, biserica celor întâi născuți, biserica născută cu adevărat din sămânța Cuvântului prin Duhul, ca prin acesta să fim părtași firii dumnezeiești, având deja de-acum viața veșnică.

Frați și surori, comparația pe care o putem face găsim în Vechiul Testament. Am adus cu mine o Biblie pe care am început s-o citesc acum. Aș vrea să citesc câteva versete din Ezechiel 20, înainte de a continua cercetarea Cuvântului. Avem aici în fața ochilor poporul Israel, și întotdeauna trebuie să ne gândim la noi și la biserica nou testamentară. Aici avem comparația, în Ezechiel 20 de la v. 5: „Spune-le: Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „În ziua când am ales pe Israel, Mi-am ridicat mâna („pentru jurământ” – în germ.) spre sămânța casei lui Iacov, și M-am arătat lor în țara Egiptului.” Aici am citit prima dată că Domnul Și-a ridicat mâna și a jurat. Apoi imediat spune: „Mi-am ridicat mâna („pentru jurământ” – în germ.) spre ei, și am zis: „Eu

sunt Domnul, Dumnezeu vostru!” În ziua aceea,” - Fiți atenți! – „În ziua aceea, Mi-am ridicat mâna („pentru jurământ” – în germ.) spre ei, ca să-i duc din țara Egiptului într-o țară, pe care o căutasem pentru ei, țară în care curge lapte și miere, cea mai frumoasă dintre toate țările.” Aceasta a fost hotărârea lui Dumnezeu. În v. 8: „Dar ei s-au răzvrătit împotriva Mea, și n-au vrut să Mă asculte. Nici unul n-a lepădat urâciunile, care îi atrăgeau privirile, și n-au părăsit idolii Egiptului.” Să citim v. 12: „Le-am dat și Sabatele Mele, să fie ca un semn...” Cine merge cu acest verset în Exod 31:13 poate să vadă că acesta a fost un semn între Israel și Dumnezeu. „Le-am dat și Sabatele Mele, să fie ca un semn între Mine și ei, pentru ca să știe că Eu sunt Domnul, care-i sfințesc.” Apoi v. 13: „Dar casa lui Israel s-a răzvrătit împotriva Mea în pustie.” Vers. 15: „Chiar și în pustie Mi-am ridicat mâna („pentru jurământ” – în germ.) spre ei și le-am jurat că nu-i voi duce în țara pe care le-o hotărâsem, țară în care curge lapte și miere, cea mai frumoasă din toate țările;” Mai înainte Dumnezeu a jurat de trei ori pe Sine că le va da țara, apoi a urmat minunata ieșire din Egipt, Stâlpul de Foc a fost acolo, Dumnezeu S-a descoperit într-un mod supranatural în timpul ieșirii lor afară. Dar după aceea a urmat timpul încercării. Și în timpul încercării a venit necazul. Ei nu au trecut cu bine încercările.

Frați și surori, noi nu privim de sus la poporul Israel. Noi învățăm o lecție: că cele mai mari făgăduințe date de Dumnezeu, pe care El le-a confirmat chiar și printr-un jurământ, noi trebuie să le credem și doar printr-o ascultare de credință pot să fie primite. Avraam L-a crezut pe Dumnezeu. Avraam L-a crezut pe Dumnezeu. Și noi nu suntem fii și fiice ale lui Moise, ci fii și fiice ale lui Avraam. La Moise era legea. Avraam avea credința și făgăduința.

Să citim repede v. 23 din Ezechiel 20: „În pustie, Mi-am ridicat iarăși mâna („pentru jurământ” – în germ.) spre ei, și le-am jurat că am să-i împrăstii printre neamuri, și să-i risipesc în felurite țări.” În același capitol Domnul Dumnezeu a jurat de trei ori că-i va duce în țara cea mai frumoasă. Și după aceea, în timpul încercărilor din pustie, Domnul spune „Jur că nu vor intra.” Și acest lucru n-a fost de ajuns:

urmează un al treilea jurământ, care spune că-i va împrăştia printre neamuri.

Fraţi şi surori, avem aici o lecţie foarte importantă. Mai citesc doar două versete. Încipuiţi-vă numai ce este scris aici: Ezechiel 20:27: „De aceea, fiul omului, vorbeşte casei lui Israel, şi spune-le: Aşa vorbeşte Domnul, Dumnezeu: Părinţii voştri M-au batjocorit şi mai mult (M-au blasfemiât – n.tr.), arătându-se necredincioşi faţă de Mine.” A nu-L crede pe Dumnezeu a însemnat a-L blasfemia, a-L batjocori, a-L dispreţui. Pentru că Dumnezeu vorbise, El făcuse un legământ, El era gata şi vroia să-Şi îplinească Cuvântul. El era pregătit să îplinească ceea ce spusese. Şi iată că ei L-au batjocorit, devenind necredincioşi, rupând legământul, ş.a.m.d. De asemenea mai este scris mai departe în v. 35: „Vă voi aduce în pustia popoarelor, şi acolo Mă voi judeca faţă în faţă cu voi.” Eu nu ştiu ce simţim noi când auzim şi citim astfel de cuvinte. Dumnezeu este un Dumnezeu îndurător, dar nu poate fiecare să facă ce vrea. Dumnezeu are o rânduială. El a avut o rânduială cu Israel. El a dat Legea; El a vrut să fie Dumnezeul lui Israel, şi până în zilele noastre El este Dumnezeul lui Israel. Dar ce folos, dacă poporul Israel are azi 613 porunci şi interdicţii. La ce foloseşte, dacă ei până în ziua de azi merg în rătăcire, şi mahrama lui Moise, cel mai mare proroc al lor, este încă peste ochii lor. Fiindcă este scris: „El a venit la ai Său şi ai Săi nu L-au primit.” Noi am privit-o aici, în Mat. 21 s-a împlinit Zaharia 9:9: „Iată că Împăratul tău vine la tine; El este neprihănit şi biruitor, smerit şi călare pe un măgar, pe un mânz, pe mânzul unei măgăriţe.” Şi toţi erau bucuroşi, strigau „Osana!” iar Domnul a trebuit să spună (în special în versetele paralele din Luca 19) că ei n-au recunoscut ziua cercetării lui Dumnezeu. La ce folosesc adunările carismatice din zilele noastre, aceste lucruri religioase, dacă Dumnezeu nu poate să ajungă la ȋnta Lui cu noi?

Dragi fraţi şi surori, noi nu ne considerăm mai buni decât alţii; din contră: cine este cinstit cu fiecare şi cu el însuşi îi va respecta pe ceilalţi mai mult decât pe sine. Nu ştiu cum este în cazul vostru, dar eu aşa o văd. Nu este vorba despre ce gândim noi despre noi înşine, ci dacă suntem pregătiţi să facem voia lui Dumnezeu, dacă suntem

pregătiți să umblăm pe căile lui Dumnezeu, să primim corectare. Dacă noi de exemplu vestim evanghelia... nu demult am spus-o deja în acest loc: la ce le folosește oamenilor să se refere la un singur verset biblic, de exemplu la Mat. 28:19, și n-au primit înțelesul prin descoperire? Ieri am răspuns unui prieten (eu nu-l cunosc personal) care a calculat că revenirea Domnului va avea loc în anul 2132. Desigur că eu i-am răspuns. Dar el mă critică fiindcă eu nu ascult porunca Domnului, când botezăm în Numele Domnului Isus Hristos. El crede că aceasta este o învățătură falsă. Eu i-am răspuns politicos, dar cu niște versete.

Credeți-mă: totul este har, și cu toții suntem zidiți pe descoperirea din partea lui Dumnezeu. Nici un om n-o poate înțelege de la sine, numai dacă Dumnezeu i-o dăruiește prin har.

Dacă citim în continuare din Apocalipsa, și mergem de aici la Evrei 6, aici Domnul a jurat încă odată ca să ne arate făgăduințele: Evrei 6:13. Noi am citit deseori versetul acesta aici. Dragi frați și surori, despre ce este vorba acum? Nu doar ca noi să încadrăm corect situația politică mondială, să vedem unirea mondială a religiilor. Ținta principală acum este pregătirea noastră. Nu doar chemarea afară, ci și pregătirea noastră. Dacă noi am accentuat deseori și partea de învățătură, și anume că și cea mai mică deviere de la Cuvântul lui Dumnezeu este o lucrare a Satanei, este chiar așa. Cuvântul lui Dumnezeu nu permite ca să-i fie ceva adăugat sau scos. Ci Cuvântul lui Dumnezeu trebuie lăsat în forma originală, așa cum este scris. Dacă citim după aceea în Gal. 5:9-10 că puțin aluat dospește toată plămădeala, atunci noi știm despre ce este vorba în acest verset. Noi nu putem să luăm cu noi niște tradiții vechi, omenești, ci acestea trebuie înlăturate, ca noi să devenim o plămădeală nouă în Isus Hristos Domnul nostru.

Apoi avem o descriere minunată, în special în epistola lui Petru. De aici aș dori să citesc câteva versete. Avem aici descrierea despre revenirea Domnului Isus Hristos. În 2 Pet. 1 de la v. 16: „În adevăr, v-am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite...” Acest lucru s-a împlinit cu adevărat în mijlocul nostru. Nimeni nu

poate să vină să ne spună altceva (de exemplu că Domnul a venit deja) decât ceea ce este scris în Cuvânt. Acum citim în 2 Pet. 2. Aici trebuie să fim atenți. Este scris în 2 Pet. 2:1: „În norod s-au ridicat și prooroci mincinoși, cum și între voi vor fi învățători mincinoși, care vor strecura pe furiș erezii nimicitoare, se vor lepăda de Stăpânul, care i-a răscumpărat, și vor face să cadă asupra lor o pierzare năprasnică.” „...se vor lepăda de Stăpânul, care i-a răscumpărat...” Deci nu sunt niște oameni de afară, ci sunt oameni care fac parte din rândul bisericii, niște oameni răscumparați de Domnul. Și așa cum Israelul trebuia să reziste acelor încercări din pustie, la fel trebuie și noi să rezistăm încercărilor noastre. Noi trebuie să păstrăm învățătura curată.

În ultima duminică în Zurich am spus că prorocii mincinoși pot să fie pretutindeni, în toată lumea și pe tot pământul. Dar învățătorii falși sunt întotdeauna în mijlocul nostru. Haideți s-o spunem deschis: așa cum a trimis Dumnezeu un proroc ca să ne descopere Cuvântul Său, tot așa sunt și învățători care introduc niște învățături false. Ei se referă la mesaj și la mesager, și aduc asupra lor o pierzare năprasnică fiindcă ei trec peste mărturia Scripturii și prezintă oamenilor propriile lor răstălmăciri.

După aceea ne este dată și o avertizare în 2 Petru 2:15: „După ce au părăsit calea cea dreaptă, au rătăcit...” Haideți să v-o spun: cine părăsește această cale dreaptă, acela trebuie să rătăcească. Nu se poate altfel. Și ca să o spun foarte clar, cine citește cu atenție 2 Tesaloniceni 2, ajunge și la versetul care spune „...pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți.

Din această pricină, Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună...” Dumnezeu le-a dat aceste gânduri de rătăcire. Cine nu-L crede pe Dumnezeu Îl face mincinos. Noi trebuie să luăm în serios Cuvântul lui Dumnezeu. Nu putem să spunem: cutare frate are dreptate. Nu. Doar Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu are dreptate.

În acest sfârșit de săptămână noi dorim să spunem ce trebuie să se întâmple cu noi, ce face parte din restituire astfel încât totul să fie

adus în starea originală. Nu doar vestirea să fie originală, ci și realitatea trăită să devină așa cum a fost la început în prima biserică. Ce trebuie să se întâmple astfel ca biserica, chiar dacă ar fi pentru o perioadă scurtă, dar biserica să stea din nou la dispoziția Domnului Dumnezeu, ca un Trup alcătuit din multe mădulare. Dar un Trup care este viu, care funcționează, un Trup care este supus Capului și este în permanentă legătură cu Capul, un Trup în care mădularele sunt legate între ele astfel încât tot ce deranjează armonia dumnezeiască să fie înlăturat din noi și noi să devenim o inimă și un suflet.

Haideți să enumerăm câteva versete. Cu toții cunoașteți Scriptura. Noi suntem născuți din nou la o nădejde vie prin Cuvântul lui Dumnezeu care rămâne în veac – noi L-am primit ca sămânță și Duhul lui Dumnezeu ne-a dăruit viața nouă, veșnică, din această Sămânță. Noi suntem născuți din nou la o nădejde vie. Dar nașterea din nou nu este încă umplerea cu Duhul Sfânt, încă nu este faptul ca mădularele să fie ca sudate între ele, să devină ca un trup, așa cum este scris și în Ezechiel 37, unde este scris foarte clar cum au fost adunate mădularele și viața a intrat în trupurile acelea. Biserica trebuie cu adevărat să ajungă în starea bisericii primare. Aici este miezul: dacă noi suntem mulțumiți cu ceea ce s-a întâmplat până acum, Dumnezeu nu poate să facă mai mult. Dumnezeu trebuie să pună în noi o dorință, ca noi să strigăm și să cerem și să-L rugăm pe El până când va răspunde. Puterea a fost făgăduită Bisericii, și această putere nu este într-un om. Puterea de sus trebuie să vină peste noi și în noi. Și aceasta este înarmarea de care avem noi toți nevoie. Eu sunt convins că toți care sunt azi prezenți aici sunt născuți din nou prin harul lui Dumnezeu la o nădejde vie, și eu o cred pe baza Cuvântului lui Dumnezeu, fiindcă ați primit în voi sămânța dumnezeiască. Și nimeni nu-mi poate spune că sămânța aceasta nu crește. Sămânța aceasta crește, sămânța aceasta a crescut deja, altfel voi nu ați fi fost astăzi aici. Ați fi fost altundeva. Dar voi sunteți astăzi aici, unde se vestește Cuvântul acestui ceas, Cuvântul lui Dumnezeu în care sunt cuprinse toate făgăduințele lui Dumnezeu.

Am citit aceste versete minunate în special în evanghelia după Luca 21:36. Acolo Domnul spune ce va veni peste acest pământ, apoi

în v. 36 pune punctul pe „i” și spune „Vegheați dar în tot timpul, și rugați-vă, ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea, care se vor întâmpla, și să stați în picioare înaintea Fiului omului.” Aceasta este desăvârșirea pe care o așteptăm. Dar înainte ca această desăvârșire să vină, biserica trebuie să mai împlinească o slujbă.

Aseară am avut un timp minunat de aproximativ două ore, am discutat și ne-am rugat. Un frate tânăr care șede acum aici în față, mi-a spus: „Am vorbit cu cineva și i-am spus că mă duc la adunare la Centrul de Misiune.” Și respectivul a spus: „Da, da. Eu am trecut de multe ori pe lângă acest Centru de Misiune, când m-am dus la Centrul de Cumpărături.” Știți ce gând mi-a venit atunci? Că trebuie să vină timpul când oamenii să treacă pe lângă Centrul de Cumpărături și să vină la Centrul de Misiune, ca să primească gratuit hrană duhovnicească prin harul lui Dumnezeu. Acum ei spun „Da, da, știu, am trecut pe lângă Centrul de Misiune.” Dar trebuie să vină timpul când și cei aleși din acest oraș și din împrejurimi să nu mai treacă pe lângă Centrul de Misiune, ci să intre și să asculte Cuvântul lui Dumnezeu.

Haideți să venim la ceea ce ne-a făgăduit Mântuitorul nostru, și anume în Luca 24. Aceste cuvinte au fost date bisericii, și vă rog să respectați cu toții ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Luca 24:47-49: „Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim. Voi sunteți martori ai acestor lucruri. Și iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.” Trimiterea a fost dată, apoi a urmat un timp de așteptare, și după aceea a urmat împlinirea acestei trimiteri. Dragi frați și surori, noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu fiindcă mesajul, Cuvântul cu toate făgăduințele este vestită în toată lumea. Mulțumiri lui Dumnezeu pentru acest lucru, fiindcă mai există atâtea uși deschise și mai avem atâtea posibilități de vestire. Dar am reamintit deseori că aici este vorba ca întreaga biserică chemată afară să fie înarmată cu puterea de sus. Și noi vom avea nevoie de o măsură dublă din toate lucrurile care au existat în biserica primară. O măsură dublă! Noi nu vom putea să atragem atenția oamenilor asupra noastră sau asupra Domnului, dar

Dumnezeu o poate face. El va lucra supranatural, astfel încât omenirea, cel puțin cei aleși, să fie atenți la Domnul. Sau sunteți voi mulțumiți ca noi să umplem cerul fără să mai vină și alții? Eu cred că numărul încă nu este deplin. Dacă numărul ar fi deplin, Domnul ar fi venit deja. Când numărul celor dintre neamuri va fi deplin, atunci Domnul va reveni. Deci numărul nu este încă deplin.

După aceea în Fapte 1:8 avem o făgăduință: „Ci voi veți primi o putere, când Se va pogori Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria, și până la marginile pământului.” „...veți primi o putere...” – putere de sus, puterea Duhului Sfânt. Dragi frați și surori, tot timpul trebuie să avem în minte ce s-a întâmplat cu Mântuitorul, ca să putem să înțelegem ce se va întâmpla și cu cei mântuiți. În această legătură citim din Luca 1:34-35: „Maria a zis îngerului: „Cum se va face lucrul acesta, fiindcă eu nu știu de bărbat?” Îngerul i-a răspuns: „Duhul Sfânt Se va pogori peste tine, și puterea Celui Prea Înalt te va umbri. De aceea Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu.” Aici sunt scrise ambele lucruri: „Duhul Sfânt Se va pogori peste tine, și puterea Celui Prea Înalt te va umbri.” Aceste lucruri formează o unitate. Puterea lui Dumnezeu, rezultatul (impactul) puterii lui Dumnezeu, trebuie să se arate vizibil în Biserică.

În Fapte 10:38 avem descrierea slujbei Domnului nostru: „...cum Dumnezeu a uns cu Duhul Sfânt și cu putere pe Isus din Nazaret...” „...a uns cu Duhul Sfânt și cu putere...”

Fapte 2 – aici ne este spus ce s-a întâmplat de Rusalii: Fapte 2:4: „Și toți s-au umplut de Duh Sfânt, și au început să vorbească în alte limbi, după cum le da Duhul să vorbească.” După aceea avem descrierea de la v. 17: „În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură.” Rămâne valabil. Altfel nu merge. Aici este miezul, frați și surori, și în această legătură vă rog să spuneți „Amin” Domnului; dar mai așteptați puțin. Dacă noi suntem mulțumiți să prezentăm și să credem dumnezeirea într-un mod biblic, dacă suntem mulțumiți doar să vestim și să practicăm botezul biblic, atunci totuși mai lipsește ceva. Dumnezeu trebuie să reușească să încadreze biblic și botezul cu Duhul Sfânt, ca noi prin harul Său să putem trăi un

botez biblic al Duhului Sfânt. Pentru că aceasta este evanghelia veșnic valabilă. Nu putem trece pe lângă. Nimeni să nu se gândească la faptul că aceasta este mișcarea penticostală. Eu nu vorbesc despre mișcarea penticostală. Vă spun foarte cinstit: direcția principală din mișcarea penticostală a rămas în învățătura trinitară și în botezul trinitar. Ei au vorbit în alte limbi, dar pe lângă Dumnezeu, și nu s-au lăsat călăuziți de Duhul lui Dumnezeu în tot adevărul. Dar acum la sfârșit Dumnezeu călăuzește la fel cum a făcut-o la început, în tot adevărul. Vă spun din nou: dacă noi citim mai departe în Faptele Apostolilor și comparăm, atunci vedem că de fiecare dată botezul în apă era împreună cu botezul cu Duhul Sfânt. Dar eu mă întreb acum: ce s-a schimbat? Și astăzi acestea aparțin împreună. Și Dumnezeu trebuie să ne-o dăruiască și ne-o va dărui.

În Fapte 2:33 putem citi: „Și acum, odată ce S-a înălțat prin dreapta lui Dumnezeu, și a primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a turnat ce vedeți și auziți.” Oriunde are loc un botez cu Duhul Sfânt sau o revărsare a Duhului Sfânt, acolo este ceva de văzut și ceva de auzit, ceva ce trece de natural. Acolo are loc lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu – la botezul cu Duhul Sfânt. În același capitol din Fapte, ne este spus dintr-o suflare în v. 38-39: „Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh. Căci făgăduința aceasta este pentru voi...” - întotdeauna o făgăduință. N-are sens să vorbim doar despre făgăduințe la general. Dacă aceste făgăduințe prin care Dumnezeu face un început în noi... dacă făgăduința principală nu se împlinește, atunci cum se pot împlini celelalte făgăduințe?

Haideți să mergem în Fapte 8. Nu trebuie să citim toate versetele, dar citim câteva. Fapte 8:15-17: „Aceștia au venit la Samariteni, și s-au rugat pentru ei, ca să primească Duhul Sfânt. Căci nu Se pogorâse încă peste nici unul din ei, ci fuseseră numai botezați în Numele Domnului Isus. Atunci Petru și Ioan au pus mâinile peste ei, și aceia au primit Duhul Sfânt.” În creștinismul primar, credința, botezul în apă și botezul cu Duhul Sfânt făceau parte dintr-un întreg. Este scris de asemenea și în Fapte 10:47: „Se poate opri apa ca să nu fie botezați aceștia, care au primit Duhul Sfânt ca și noi?” Deci

ambele au aparținut întotdeauna împreună. Tot astfel este scris în Fapte 11:15-16: „Și, cum am început să vorbesc, Duhul Sfânt S-a pogorât peste ei ca și peste noi la început. Și mi-am adus aminte de vorba Domnului, cum a zis: „Ioan a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt.”” Am putea să mergem la Fapte 19 și mai departe și vedem că acesta este modelul biblic.

Dragi frați și surori de aici și din toată lumea, a sosit momentul când noi trebuie să venim în prezența lui Dumnezeu în credință, și să-L rugăm mai întâi să ne înarmeze cu putere, cu autoritate ca să putem împlini slujba Lui așa cum se cuvine (sau: într-un mod vrednic – n.tr.). Și apoi desigur, să ne dăruiască și credința ca toate darurile și toate slujbele să se descopere. Măine vom citi mai departe din Scriptură, cum în biserica primară toți au fost botezați într-un singur Trup și cum după aceea au avut loc slujbele enumerate, și cum au fost practicate sub conducerea Duhului Sfânt.

Haideți să cuprindem despre ce este vorba: Dumnezeu ne-a chemat afară din toată încurcătura, prin harul Său, ne-a pus de-o parte, ne-a curățit, a pus prin har sămânța Cuvântului Său în sufletul nostru. El a lucrat prin Duhul Lui cel Sfânt ca să facă să se descopere și viața dumnezeiască din această sămânță. Putem să spunem împreună cu Pavel: „Acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine.” Noi am devenit copii ai lui Dumnezeu, prin har. Dar acum, noi ca mădulare din Trupul lui Isus Hristos să fim botezați împreună așa cum este descris în 1 Cor. 12, 13, 14. Un Domn, o credință, un botez: așa este scris în Efeseni. Deci, o biserică readusă în starea de la început, o biserică prin care Dumnezeu se poate proslăvi, o biserică ce este Templul viu al Dumnezeului celui viu, ca Domnul să poată locui și umbla din nou în mijlocul nostru, și noi să fim dovediți ca fiind poporul Său, ca Dumnezeu să poată să arate deosebirea între cei ce Îl cred pe El cu adevărat, și cei ce nu-L cred. Până acolo încât și fecioarele neînțelepte să spună: „Dați-ne și nouă din untdelemnul vostru.” Să aibă loc o astfel de revărsare a Duhului Sfânt pe care să o vadă și să o audă și alții. Aici nu este vorba despre mine, ci este vorba ca Cuvântul lui Dumnezeu să fie confirmat ca Adevăr. Și noi să nu spunem doar teoretic că am fost conduși afară cu o mână puternică și

că Dumnezeu a făcut mari semne și minuni, a dovedit Cuvântul, a dovedit prorocul – așa cum este scris și în Daniel. După ieșirea afară vin încercările, proba, și după aceea, cu ajutorul lui Dumnezeu trebuie să urmeze și intrarea în toate făgăduințele, în țara făgăduită. Și noi suntem foarte aproape de acest moment. Suntem foarte aproape de acest moment, astfel încât să credem Cuvântul legământului și Dumnezeu să poată să-l dovedească la fel ca la început.

„Voi veți primi o putere când se va coborî Duhul Sfânt peste voi.” Noi Îl vom ruga pe Dumnezeu să ne-o dăruiască prin harul Său. Astăzi putem începe. Noi suntem răscumpărați prin sângele Mielului. Noi am devenit proprietatea lui Dumnezeu, dar amintiți-vă că sfârșitul va fi încoronat. Nu uitați niciodată Ezechiel 20: Dumnezeu a jurat de trei ori „Eu vă voi dărui țara”, cea mai frumoasă țară, unde curge lapte și miere. Și Dumnezeu este un Dumnezeu al unui legământ. N-a fost sângele pus pe ușorii ușii? Nu a condus Dumnezeu afară tot poporul Israel cu o mână puternică? N-a dat mână destulă în pustie? N-a dat apă din stâncă? N-a avut Dumnezeu grijă de toate lucrurile? Și după aceea este scris „Ei M-au batjocorit, M-au disprețuit prin necredința lor. Ei au rupt legământul. ”

Frați și surori, acest lucru nu se va repete cu noi, și nu se poate repeta. Și aici este valabil întotdeauna cuvântul: „Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul.” Și astăzi Dumnezeu dorește să ne facă atenți asupra faptului că ascultarea de Cuvânt este necesară, astfel încât toate făgăduințele să se împlinească prin har. Cine citește Psalmul 95 va vedea că: „De aceea am jurat în mânia Mea: Nu vor intra în odihna Mea!” Dar cheia este aici: în Vechiul Testament a fost o inimă veche; n-a fost un duh nou, n-a fost o inimă nouă, n-a fost viața nouă. Din acest motiv Dumnezeu a încheiat un legământ nou în Isus Hristos, Domnul nostru. Și sângele legământului celui nou a curs ca în noi totul să poată să devină nou, să nu se mai împlinească voia noastră ci voia lui Dumnezeu, ca noi să nu mai batjocorim pe Dumnezeu prin faptele și căile noastre personale, ci să umblăm pe calea lui Dumnezeu prin ascultarea de Cuvântul Său, ca El să poată să fie cu noi.

Vă spun sincer, eu doresc foarte mult ca Dumnezeu să se descopere în mijlocul nostru. El ne-a dăruit Cuvântul Său, făgăduințele Sale, ne-a dăruit și teama față de Cuvântul Său, ne-a dăruit și credința vie în toate făgăduințele Sale. El nu poate să rupă legământul cel nou. Este imposibil! Nu Dumnezeu a rupt legământul, ci poporul a făcut acest lucru și a mers pe căile lui.

Repet: la ce folosește Talmudul din Ierusalim, sau cel din Babilon, Ghemara, la ce folosesc cele 613 porunci și interdicții, la ce folosesc sabatul, dacă Dumnezeu a trebuit să spună „Voi nu veți intra în odihna Mea.” Deci, credință și ascultare pe calea lui Dumnezeu, până se va împlini și ultima făgăduință.

Acum să privim scurt în urmă, în cei două mii de ani ai Bisericii Noului Testament: vedem decăderea, idolatria, totul a fost modificat, nimic n-a mai rămas așa cum a fost la început, totul a fost schimbat și răstălmăcit și practicat altfel, astfel încât n-a mai rămas nimic din original. Nimeni să nu se supere pe mine dacă spun că în biserica Romei absolut nimic nu este în concordanță cu Scriptura – nici o învățătură, nici o practică. Toți au dreptul să creadă ce vor ei. Să creadă fiecare ce vrea: musulmanii să creadă ce vor ei, fiecare să creadă ce vrea. Dar poporul lui Dumnezeu crede așa cum spune Scriptura. Dar poporul lui Dumnezeu crede așa cum spune Scriptura. Și numai cine crede cum spune Scriptura Îl cinstește pe Dumnezeu – nu-L disprețuiește, ci-L cinstește. Și noi Îl cinstim dacă credem așa cum spune Cuvântul lui Dumnezeu. Sper că nouă nu ne este rușine de acest fapt, chiar dacă suntem disprețuiți de oameni ca sectanți. Nu contează. Important este ca noi să păstrăm Cuvântul lui Dumnezeu în inimile noastre și cugetăm la acesta și-l credem.

Câți se vor ruga mai mult începând de azi, ca Dumnezeu să dăruiască acest moment și să ne înarmeze cu puterea de sus, așa cum a fost în biserica primară? Să fim înarmați. Doresc să mai amintesc și că fratele Branham a avut cu adevărat o slujbă așa cum este scris în Scriptură – cu autoritate divină. El a spus ceea ce „ceea ce a făcut Dumnezeu prin îngerul bisericii, se va împlini prin toată biserica. Nu un bărbat, ci toată biserica va fi inclusă în această lucrare a lui Dumnezeu. Dumnezeu va dăruia daruri și slujbe prin harul Său.” Noi

stăm în fața celei mai mari lucrări a lui Dumnezeu care a existat cândva pe acest pământ. La sfârșit Dumnezeu va mișca cerul și pământul. Și este scris că „cerurile vor asculta pământul.” Ceea ce a hotărât Dumnezeu în cer și a spus prin Cuvântul Său, se va împlini pe pământ. Se va împlini la fel de sigur cum a spus-o Dumnezeu.

Binecuvântarea Dumnezeului Atotputernic să fie peste noi, și Cuvântul Său să nu se întoarcă gol nici în această seară, ci să îplinească scopul pentru care a fost trimis. Îmbărbățați-vă! Nu voi, nici eu, ci El este Acela care botează cu Duhul Sfânt și cu foc. Pe El ne putem baza, El își va dovedi Cuvântul Său și va face ceea ce a făgăduit. Noi credem, și El va lucra conform credinței noastre. Lăudat și slăvit să fie Numele Lui cel sfânt. Să ne ridicăm și să mulțumim împreună Domnului pentru ceea ce făcut deja, și pentru ceea ce va mai face în continuare. Să cântăm cântarea „Așa cum sunt...” „Vino de sus, vino, Duhul Domnului...” „Crede doar...”

În timp ce ne aplecăm capetele, vreau să întreb dacă sunt dorințe deosebite pentru rugăciune pe care dorim să le aducem împreună în fața Domnului, dacă este cineva într-un necaz, dacă este vreo dorință deosebită, fie pentru voi personal sau pentru alții. Noi dorim să ne rugăm unii pentru ceilalți. Și vom crede împreună și Domnul Își va dovedi Cuvântul Lui. Bolnavii vor fi însănătoșiți, cei legați vor fi eliberați, cine este pierdut va fi salvat – Domnul este prezent. Haideți să ne rugăm din nou împreună. Ridicăm cu toții glasurile noastre spre Domnul nostru.

Iubitul Domn, Dumnezeu veșnic credincios, Îți mulțumim din toată inima. Chiar dacă după trup noi suntem slabi, Tu ești puternic, și Cuvântul Tău este un Cuvânt atotputernic. Îți mulțumim pentru prezența Ta, pentru lucrarea Duhului Tău cel Sfânt în mijlocul nostru. Iubite Domn, salvează ce este pierdut, eliberează ce este legat, vindecă ce este bolnav, și botează, botează cu Duhul Sfânt și cu foc. Dovedește Cuvântul Tău în mijlocul nostru. Dăruiește restituirea astfel ca totul să fie adus în starea originală. Căci așa ai făgăduit Tu. Noi Îți mulțumim pentru aceasta, și proslăvim Numele Tău cel sfânt. Iubite Domn, noi lăudăm puterea sângelui Tău, a Cuvântului Tău și a Duhului Tău.

Aleluia. Cinste lui Dumnezeu. Lăudați puterea sângelui, a Cuvântului și a Duhului.

Binecuvântează pe tot pământul poporul Tău, fă ceva nou, ceva nou, ceva minunat, prin Cuvântul Tău și prin puterea sângelui Tău. Aleluia. Slavă Numelui Tău minunat. Tu ești în mijlocul nostru, Tu ești prezent, Tu vorbești, Tu lucrezi, salvezi, vindeci, dăruiești descoperire. Tu dăruiești descoperire. Aleluia. Binecuvântează. Aleluia. Lădat și slăvit să fie Numele sfânt și minunat al lui Isus. Mulțumiri Ție, Dumnezeule.

Iubite Domn, Tu ai o turmă răscumpărată prin sângele Tău, care a primit Cuvântul Tău. Cinste Ție. Iubite Domn și Mântuitor, noi dorim să fim umpluți cu Duhul Sfânt, cu Duhul Sfânt, cu Duhul Sfânt, cu puterea, cu puterea, cu puterea de sus, cu puterea lui Dumnezeu, cu puterea învierii. Aleluia. Aleluia. Tu să ai calea Ta cu noi. Aleluia.

Cântăm „O este Isus ...” Aleluia. „Îl iubesc...” Ridicați cu toții mâinile și cântăm din nou.